

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

14. Remedia zelotypiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

autem mala, si infinitam vim dinitiarum, si menses conquifissimis cibis exstructas, si seruorum greges, si nominis splendorem, si magnam potentiam & summam gloriam, si maiorem claritatem & amplitudinem ponere velis, si nihil omnino relinquas eorum, que exspectandam vitam videntur efficere, sed omnibus unum in locum diligenter collatis, & cum hac molestia comparatis, non apparebit quidem illa curum rerum species voluptatis, sed sicut in ingens aliquod pelagum, nam ignis incidentis scintillam sic illam interire par est. Hac autem ita sunt, cum vir eam habet suspicionem. Si quando vero inciderit vxor in huicmodi perturbationem, neque enim id raro accidere solit, vir quidem facilis eam perferet, quam vir & plus autem dolor ad illam miseram redundabit, neque enim ipsam armis in eum, qui sibi suspectus sit, poterit ut: nam quis talerit, ut, sue uxoria jussi domi perpetuo commoretur? aut quis e numero seruorum in dominum curiosus audebit esse? Non igitur his machinationibus se ipsa consolari, neque iram querimonijs euomere queat: nam ut eam via semel forte, aut iterum conquerentem ferat, sic si nullam fecerit querendi finem, citio eam doceat praestare id ferre silentio, & dolore tibescere. Et hec quidem de suspicionibus. Sin autem a veris causis perturbatio profiscatur, vxorem e viri leui maribus quis eripiat? Quin etiam his legibus suffragantibus adductam in judicium omnium sibi charissimam coniugem ingratibus, ac vir quidem legum penam effugiet, at e superiori loco Dei iudicio condemnabitur. Hec autem omnia ab statu virginitatis longissime sunt remota.

XIV.

Gen. 39, 13.

Huc usque Chrysostomus perorauit, pro virginitate. *Qui potest capere, capiat. Qui non capit, coniugio se committat, atque in eo ita viuat, ut neque vxori præbeat ullam occasionem suspicandi, neque, si ab uxore aliquid dici audiat, aut fieri videat, quod suspicione dignum sit, a perturbatione se sinatur superari, putetque, se id commeruisse; quando vel ipse similia commisit; vel suspicionibus insuevit frænos laxare; vel Deum aliò vocantem, & consilia meliora non est fecutus. Denique in mente esse debet, & multa in aures falsa posse venire, cum ipsi saepè oculi decipientur; atque Iosepho Patriarchæ castissimo eiuscmodi calumnia sit impacta; & bonis hominibus mala ciuitius excusari, quam judicari. Sanctissimum exemplum est:*

Camus

Cum esset desponsata mater Christi Maria Ioseph, antequam conuenienter, innuita est in utero habens de Spiritu sancto. Ioseph autem vir eius, cum esset justus, & nollet eam traducere, voluit occulte dimittere eam. Quo exemplo monentur coniuges, ne statim, quacunque etiam de causa, vel vir uxorem, vel uxor virum infameret. Praestat iniuriam pati, quam facere. Cur euulgas, miser, quod nondum scis esse verum? Et quidem id, quod, et si verum esset, melius occulte corrigi fortasse posset, quam publica traduci infamacione. Tu autem uxor, tu marite, si innocens es, & tamen hac calumnia affigeris, Dicipara exemplum imitate, quae immensa patientia siluit, neque se ipsam, verbo uilo excusauit, sed Deo innocentiae sua causam excusationemque omnem commisit, meruitque habere Angelum excusatorem. Quod si vero uel certò constat, peccasse maritum, aut uxorem delinquisse, scito, in patientia, clypeum esse, cum alia omnia defunctorum arma. Tertia Emilia Africani prioris uxor, mater Cornelie Gracchorum, tanta fuit comitatis & patientiae, ut cum seiret viro suo ancillam ex suis gratiam esse, dissimulauerit: ne domitorem orbis Africani femina impudiciu[m] reum ageret. Tantumq[ue] a vindicta mens eius absuit, ut post mortem Africani manumissam ancillam in matrimonium liberto suo daret.

Val. Maxim.
lib. 6. c. 7.

C A P V T XXXVII.

Sterilitas proli opposita, an Matrimonio, aut contubibus officiat?

Gatis dixisse mihi videor de ijs, quæ Fidem, primum matrimonij bonum, bono Deo permittente, temerant. Venio nunc ad alterum matrimonij bonum, quod est Proles, cuius præcipue gratia matrimonia ineuntur. Inde, teste Gellio, matrimoniū nomen est, quia mulier nubit, ut mater efficiatur. Matrimonium, inquit S. Augustinus, ex hoc appellatum est, quod non ob aliud debeat femina nubere, quam ut mater fiat. Nam, si bestia amant suos fatus; & gignendis conueniunt liberis, ut Arnobius ait, cur non hominibus quoque coniugia eligentibus prolis subrogandæ sit cura, & dulcedo, cum fuerit pro-

I.

Gell. 1.48. c. 6.
S. August. 1.19
cont. Faust.
cap. 26.

Arnob. ad-
uers. gent. 1.7.

M m m 3 creata